

אסתר שחם חלון לנפש הילד

הבובה מייצרת לילד מרחב מאפשר שבו הוא מבטא, מרגיש ובורא מציאות. דרך התבוננות באופן משחקם של ילדים נוכל ללמוד רבות על עולמם הפנימי

חומרים:

- * כ-50 עד 100 גרם צמר כבשים למילוי
- * רבע מטר בד טריקו לבובות
- * חוט תפירה לבן עבה (ניתן למצוא
- * בחנות סדקית בשם 'חוט הדגש' או 'חוט גוטרמן')
- * סיכות-ראש צבעוניות
- * מחט תפירה רגילה
- * מספרי בד, קוצץ, גיר סימון / טוש
- חייטים מחיק
- * וכמובן – הראש שיצרנו בגיליון הקודם
- (ראש בינוני בהיקף 23 ס"מ)

1

אותן דמויות משחקות תפקיד ככל העולה על דמיונו, ולרוב תהיינה קשורות למציאות שהוא מכיר. בכך, הוא מביע את רגשותיו ורצונותיו – עולמו הפנימי. חשוב שהורים ירגישו רגועים ביחס למשחק המתקיים בין הילד לבובה ויטייחסו אליו בכבוד הראוי, כיוון שבכך מתגלים ויוצאים החוצה חלקים חדשים מהישות המתפתחת של הילד. כל ביטוי של רגש הוא בריא.

הבובות חשובות גם לילדים וגם לילדות. התבוננות בהתנהגות טיפוסית של ילדים וילדות מראה שבנות אוהבות לטפל בבובות: הן תסרקנה את השיער, תחלפנה את הבגדים ותשכבנה בעריסה. בנים, לעומתן, ישחקו עם הבובה באופן יותר דינאמי: ירכיבו אותה על סוס או קטר רכבת, ויעשו אתה הצגה (החל מגיל שלוש או ארבע).

לא אחת סיפרו לי אמהות שהבובה של ילדיהן הפכה לחפץ מעבר מוצלח בימי הקליטה בגן, ושהם נרדמים איתה בשנת הצהריים.

בגיליון שעבר למדנו את החלק המורכב ביותר ביצירת הבובה – הראש. הפעם נלמד להכין את גוף הבובה, ונחבר אותו לראש.

במדור היצירה הבא נתעכב מעט על משמעות ההבעה והמראה החיצוני של הבובה, ונלמד לעצב את הפנים, השיער והלבוש.

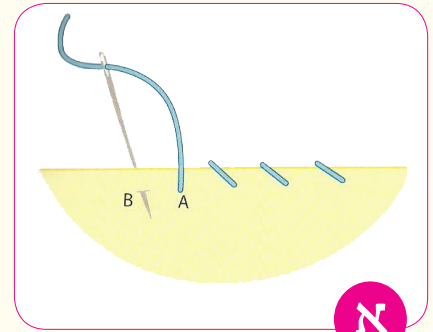
כשהתחלתי את לימודי בחינוך, יצרתי כמה בובות והן הגיעו לגן ילדים קטן בכפר הירוק. אותן גן הפך ברבות הימים לגן של בנותיי. לא פעם, כשהייתי מביאה אותן בבוקר, ביקשתי רשות מהגננת להישאר עוד קצת כדי לצפות בדינמיקה המתפתחת בפנינת הבובות. בכל אותן התבוננויות הבחנתי בכמה דברים: האינטימיות הנוצרת בין הילד לבובה, האקטיביות של הרגשות שמוחצנים, ובגילאים שלוש ומעלה התפתחה אף דינמיקה חברתית יפה בין ילדים שמשחקים בהן יחדיו.

בובה היא למעשה דימוי של בן אנוש, ומהווה עבור הילד מתווכת נהדרת בתהליך החיברות שלו. כאשר מתבוננים בילד קטן השקוע במשחק עם בובתו, ניתן לשים לב שהוא מחצין את פנימיותו. המשחק בבובה מאפשר לילד דיאלוג ישיר עם תחושותיו ורצונותיו: עכשו אני שמח, עכשו אני יוצא איתך לטיול על המנשא, עכשו אני רוצה להאכיל אותך ואת נותנת לי, עכשו אני רוצה להגיד לך שתשבי בשקט! יש מסיבה, ואת מפריעה (כן, קורה גם שילד "מתרגז" על הבובה).

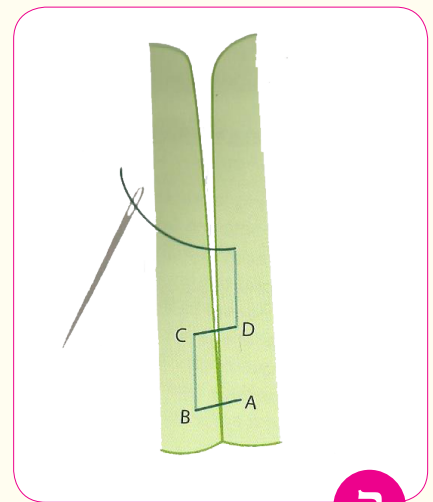
הבובה מייצרת לילד מרחב מאפשר שבו הוא מבטא, מרגיש ובורא מציאות. הילד בוחר לעצמו את הדמויות: חברה מהגן, אמא, אח קטן וכולי.

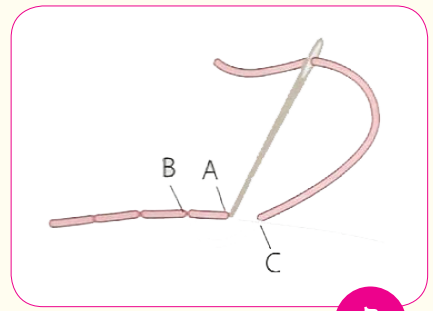
בהוראות יופיעו שני סוגי תפרים לחיבור הבובה: תפר סליל (איור א) ותפר נסתר (איור ב) ותפר מכונה (איור ג).

א

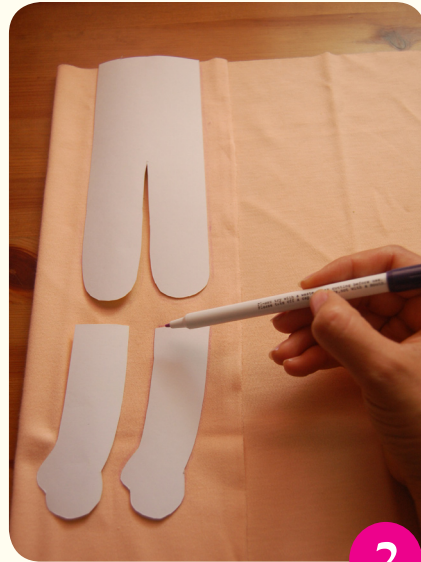
ב

ג

שלב 1: העתקה

יש להעתיק את הגזרה על בד הטריקו במדויק. גוף ושתי ידיים (תמונה מס 2) יש לשים לב שמעתיקים את הגזרה על הבד כשהוא כפול (כמו בתמונה)

2

שלב 2: תפירה

עוברים בתפר מכונה (איור ג) על קווי המתאר של הגזרה, משאירים פתוח מלמעלה בשביל המילוי (תמונה 3)

3

גוזרים את הגזרה התפורה - שוליים של חצי סנטימטר. (תמונה 5)

5

הופכים את הגזרה התפורה מבפנים החוצה (תמונה 6) ומוודאים שתפור היטב ואין פתחים.

6

3. נחבר את רצועת הכתפיים אל הגוף בתפר נסתר (איור ב):

- מתחילים לחבר קודם כל באזור הכתפיים (תמונה 12) בתפר נסתר.
- נמשיך בתפירת הזרועות אל צדי הגוף בשני סיבובים של תפר נסתר לכל זרוע (תמונה 13).

הגוף מוכן! (תמונה 14)

9

2. נכניס את החלק העליון של רצועת הכתפיים אל תוך הגוף (תמונות 10-11), נחזק בסיכות: אחת מקדימה ואחת מאחורה, כדי שרצועת הכתפיים לא תזוז בעת התפירה. אפשר לקפל את שולי הגזרה קיפול דק בצוואר כלפי פנים.

12

13

14

10

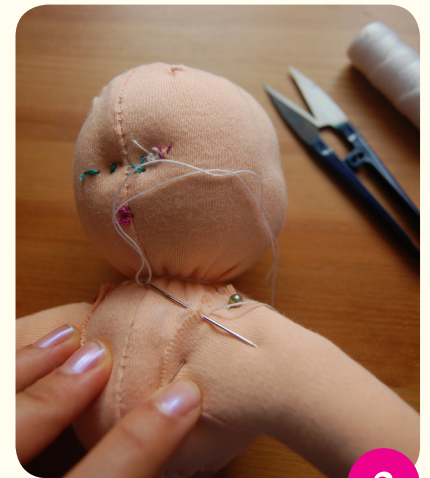
11

7

שלב 4: חיבור חלקי הגוף

1. ראשית נחבר את הידיים אל צוואר הראש - בחלק האחורי שלו (תמונה 8) בתפר סליל (איור א). נוצרת לנו מעיין רצועת כתפיים (תמונה 9).

8

שלב 3: מילוי (תמונה 7)

מומלץ להשתמש בצמר מילוי "עננים" או "רצועות", כמו בהכנת הראש, רק לודא שהן מאווררות היטב ותלושות לפיסות דקות.

ממלאים היטב מהתחתית עד למעלה. ליצירת מילוי אחיד ולא גבשושי, יש לפתוח את הצמר לפיסות אווריריות, קטנות למדי, ולמלא לאט ובהדרגה. הימנעו מלדחוס כמויות גדולות של מילוי פנימה.